

Moving Meetings

6 & 7 OKTOBER 2011 HEERLEN, MAASTRICHT

Voor en over Nederlandse Dans. Een initiatief van de VSCD, NDD & TIN

Meer dan tweehonderd makers, programmeurs, marketeers, dansbezoekers en dansers uit binnen- en buitenland kwamen op 6 en 7 oktober 2011 samen voor de eerste editie van Moving Meetings, een inspirerend programma voor en over de dans. Zij maakten in vogelvlucht kennis met de schoonheid van de Nederlandse danswereld, maar ook met de onzekerheid waarin deze op dit moment verkeert.

De ontmoeting tussen de deelnemers en het uitwisselen van ideeën stond centraal. Aan de hand van 'best practices' en Vraag en Antwoord sessies werd gepraat en gediscussieerd over vragen als: Hoe kan Nederlandse dans meer publiek trekken op zowel nationale als internationale podia en festivals? Welke nieuwe mogelijkheden zijn er en hoe kunnen strategische allianties gesmeed worden tussen podia en gezelschappen om tot een betere afstemming van vraag en aanbod te komen? Deze bijeenkomsten werden afgewisseld met tientallen 'live trailers', fragmenten uit (nieuwe) voorstellingen, en pakkende pitches van jonge makers.

DONDERDAG 6 OKTOBER, PARKSTAD LIMBURG THEATERS IN HEERLEN

Terwijl de gezelschappen zich opwarmen voor hun live trailers, druppelen de eerste deelnemers aan Moving Meetings rond 11.30 uur het gezellige, roodverlichte theatercafé van Theater Heerlen binnen. Ze worden onthaald met Limburgse vlaai en toegesproken door de organisatie van Moving Meetings, **Daniella Groenberg** (TIN), **Peggy Olislaegers** (NDD) en **Jeltsje In der Rieden** (VSCD). Ook de Heerlense wethouder van Cultuur Lex Smeets heet het gezelschap welkom. Hij is blij met het danscongres in zijn stad en proost op twee inspirerende dagen.

Inspirerende 'BEST PRACTICES'

Een belangrijk deel van donderdag staat in het teken van bevroten sprekers en hun succesverhalen in binnen- en buitenland. Zij bespreken deze 'best practices' in middag- en avondsessies met groepen deelnemers, die vragen stellen en

ook weer eigen ervaringen delen. Zo ontstaan boeiende gesprekken en discussies over programmeren, positioneren, werven en samenwerken.

'Dans beter zichtbaar'

Bonnie Doets (Scapino Ballet), **Conny Janssen** (Conny Janssen danst) en **Nicole Beutler** (Nicole Beutler / nb projects) bespreken in hun sessie 'Dans beter zichtbaar' de verschillende manieren waarop danskunstenaars en gezelschappen zich kunnen verbinden en zichtbaar kunnen zijn in de maatschappij. Het gesprek wordt geleid door conceptontwikkelaar en dansadviseur Allies Swinnen. 'Out of the "black" box' denken blijkt belangrijk voor de drie makers. Zo realiseerde Conny Janssen voorstellingen in een kerk, op het dak van een groot gebouw en in een fabriek. "Dat soort plekken vind ik heel inspirerend. Wij doen twee keer per jaar een locatieproject. Ik merk dat mensen uit de omgeving, ook bezoekers die normaal niet naar het theater gaan, nieuwsgierig worden en een kijkje komen nemen", vertelt Janssen. "Verder werken we samen met lokale cultuurcentra en vormen we bestaand werk om voor conferenties en festivals. Hiermee trekken we nieuw publiek." Ook Nicole Beutler integreert haar werk graag in de wereld om haar heen. Beutler: "Dat is vanzelfsprekend voor mij. Hoewel dat slechte weer in Nederland

buitenlocaties wel een stuk minder aantrekkelijk maakt..” Ze lacht. “Daarom sla ik Oerol maar over.”

Door de aankomende bezuinigen wordt het dansveld gedwongen om meer aandacht en geld te trekken. Daar zijn de drie makers zich van bewust. Ze spelen daarop in door de samenwerking op te zoeken en (social) media in te zetten. Bonnie Doets: “We zijn nu heel druk met Facebook, Twitter en YouTube om zichtbaarder te worden. In korte filmpjes geven we bijvoorbeeld previews van nieuw werk. Ook werken we samen met amateurdansscholen. Hun beste studenten kunnen bij ons les krijgen op de ‘Scapino Academie’ in verschillende dansen. Dat is inspirerend voor hen en voor de mensen om hen heen. Het maakt ons ook zichtbaarder voor de jeugd.” Jongeren en kinderen bereiken vindt Doets heel belangrijk. “Daarom zijn we niet alleen op dansfestivals, maar ook op bijvoorbeeld Lowlands te vinden en gaan we naar scholen om daar workshops te geven. Zo laten we zien wat dans is, verre van ouderwets. Ik merk dat meer mensen ons nu kennen dan toen we alleen in het theater zichtbaar waren.”

Andere manieren om meer en ander publiek te trekken die in deze best practice langskomen zijn: deals sluiten met theaters om kortingen te kunnen bieden, samenwerken met andere kunst disciplines en virals op YouTube. Ook deelnemers dragen voorbeelden aan, zoals Karen Gallagher, artistiek leider van Merseyside Dance Initiative in Liverpool. Zij vertelt over de samenwerking met winkelcentra in de UK.

“Het is interessant om meer te horen over de uitdagingen waar Nederland op dit moment mee te maken heeft en de manieren waarop iedereen met die veranderingen omgaat. Ik was onder de indruk van het niveau van de discussies. Ook de pitches vond ik goed. Ik heb een aantal artiesten gezien waar ik contact mee wil onderhouden.”

- Karen Gallagher, artistiek leider van Merseyside Dance Initiative

Dansers in de etalage zijn een opvallende verschijning, waar veel winkelend publiek even voor stilstaat. Gunstig voor de publiciteit van dansgezelschappen, maar ook voor lokale ondernemers, die zo meer mensen hun winkels intrekken. “Een inspirerend voorbeeld”, vindt Beutler. “Maar het is niet makkelijk, een langlopende samenwerking aangaan met het bedrijfsleven. Helemaal niet in deze tijd”, aldus Janssen.

Iedereen is het erover eens dat crowdfunding wel een goede manier is om nieuwe geldschieters te vinden, maar het is nog de vraag hoe dat in Nederland uitpakt. Janssen: “Onderzoekers raden dan weer het ene buitenlandse model aan en dan weer het andere, maar elke situatie is anders. Je weet niet zeker wat hier werkt.”

‘De Nieuwkomers’

Wat wel en niet werkt bij samenwerking, financiering, werving en publieksbinding komt ook terug in de andere parallelsessies. Zo deelt **Marc van Warmerdam**, directeur van Orkater, zijn ervaringen met het traject ‘De Nieuwkomers’, waarbij jonge professionele theatern makers de kans krijgen om binnen Orkater hun eigen muziektheatervoorstelling te maken. Om publiek op te bouwen voor deze nieuwe generatie is Orkater een samenwerking met negen theaters en festivals aangegaan. Zij zijn betrokken bij de selectie, promotie en presentatie van de voorstellingen. De ervaring leert dat zij hierdoor sneller voorstellingen programmeren, maar zich niet met het artistieke proces bemoeien. Een succesvolle manier van werken dus, die Orkater nu over de hele linie gaat invoeren.

Roberto Cassato van Opera Estate Veneto slaagt erin onder Lega Nort regime bruggen te slaan tussen culturen met moderne dans
[#movingmeetings](#)

‘New audiences for new choreographers’

Roberto Casarotto, artistiek leider van het Operaestate Festival Veneto in Bassano del Grappa, vertelt in zijn sessie over een intensief programma voor moderne dans dat Operaestate Festival Veneto sinds 2006 elke zomer presenteert: B motion. Dit programma trekt een gevarieerd en internationaal publiek. Elk jaar stijgen de bezoekersaantallen. Casarotto denkt dat dit het resultaat is van de samenwerking met de lokale gemeenschap, artiesten en professionals, maar ook het samenbrengen van interessante internationale ervaringen en het stimuleren van gesprekken en uitwisseling tussen alle betrokken partijen. Het festival onderhoudt nauw contact met bezoekers, de private sector en politici. Dit resulteert in wederzijds begrip, samenwerking en gezamenlijke strategieën. Sommige (private) investeerders denken mee en ontwikkelen samen met het festival nieuwe initiatieven, bijvoorbeeld optredens voor werknemers of de kinderen van werknemers en een bezoek brengen aan internationale dansplatforms om zo een beter begrip te krijgen van dansontwikkelingen in andere landen.

Verder kijken dan de lokale en nationale kennis en praktijk vindt niet alleen Casarotto, maar ook de rest van de aanwezigen heel belangrijk in deze tijd. In het gesprek komt de noodzaak naar voren tot het ontwikkelen van nieuwe netwerken die op nationaal en internationaal niveau kunnen opereren en de noodzaak tot meer/andere dialoog tussen dansorganisaties, artiesten, instituten, publiek en de private sector. Dans moet gedeeld worden met de maatschappij en niet voorbehouden zijn aan de experts.

‘L’école du spectateur’

José Alfarroba, directeur van Théâtre de Vanves in Parijs, heeft samen met zijn team een bijzondere manier van publieksparticipatie bedacht en uitgebouwd: ‘L’école du spectateur’, ofwel ‘school van toeschouwers’. Alle bezoekers, ongeacht leeftijd, kennis over of ervaring met moderne dans kunnen hieraan deelnemen. De school gaat uit van de vraag van de nu zo’n zeshonderd deelnemers. Aan de hand van hun wensen worden workshops, symposia en participatieve bijeenkomsten gehouden. Vaak zijn daar artiesten bij betrokken om vragen aan te stellen. Ook krijgen bezoekers regelmatig de kans om mee te doen aan een voorstelling. In een paar dagen, weken of maanden worden zij klaargestoomd door een choreograaf en enkele dansers. “Door deze samenwerking gaan zij anders tegen de artiest aankijken”, vertelt Alfarroba. “Ze durven meer te zeggen, te vragen en door het zelf meedoen leren ze de artiest begrijpen.”

“Tijdens Moving Meetings kom je in korte tijd met veel aspecten van de dans in aanraking. Je hoort ideeën die je weer kunt vertalen naar je eigen situatie.”

- Gerrie de Jong, marketing Posthuis Theater

Het hele managementteam van Théâtre de Vanves is bij elk onderdeel van de besluitvorming betrokken. Dit is belangrijk voor Alfarroba, omdat hij wil dat iedereen overal van weet, iedere artiest kent en op hetzelfde level zit. “Het team is heel hecht en we investeren veel tijd in het theater. Daarmee onderscheiden we ons. Elke dag zijn we aanwezig om geïnteresseerde bezoekers te woord te staan. De bar in het theater blijft open tot de laatste bezoekers besluiten te vertrekken. Als er interessante discussies worden gehouden, kan het zo vijf uur ’s nachts worden. Mede door deze aanpak blijft het publiek terugkomen.” De boodschap van een voorstelling niet begrijpen is iets waar veel bezoekers bang voor zijn, merkt hij tijdens de nagesprekken in het café. Daarom probeert hij hen te adviseren over de keuze van voorstellingen en met hen te praten over wat zij wél uit zo’n voorstelling halen. “Soms nodig ik een danscriticus uit om

over dit onderwerp te praten. Het is belangrijk dat ze steeds meer zelfvertrouwen krijgen in hun eigen ‘kijken’. Ook voor kinderen en jongeren is dit belangrijk. Zo ontwikkelen zij al jong een goed gevoel voor moderne dans.”

Toolkit for Marketing of Modern Dance’

De laatste spreker op donderdag is **Kameliya Petrova** van Theater Instituut Nederland. Zij presenteert haar ‘Toolkit for Marketing of Modern Dance’. Ze heeft onderzoek gedaan naar problemen die op dit moment in de marketing van moderne dans spelen. Ook heeft ze nieuwe ideeën en technieken onderzocht op het gebied van het presenteren van dans. Haar Toolkit geeft onder andere informatie over nieuwe markten aanboren, Internet 2.0 marketing, het veranderende gedrag van het publiek van podiumkunsten en verschillende (communicatie)technieken om hiermee om te gaan. Op de website van TIN (www.tin.nl) zal de Toolkit binnenkort gratis worden aangeboden.

‘Vraag en Antwoord. Binden en vinden van (nieuw) publiek’

Niet alleen tijdens de parallelsessies inspireren de aanwezigen elkaar. De Vraag en Antwoord sessies over het vinden en vermeerderen van publiek, onder leiding van **Allies Swinnen**, verlaten zij met een hoofd vol (en een stapel post-its met) ideeën. Zowel ’s middags als ’s avonds komen ongeveer tien makers, programmeurs, dansbezoekers, dansers, directeuren, marketeers en cultuurcoaches samen om antwoorden te vinden op elkaars vragen. Het concept is simpel en effectief: formuleer een heldere vraag, schrijf hem op een flip-over en laat de andere deelnemers hun antwoorden, suggesties en ideeën formuleren op post-its. Alle input wordt besproken en op een vel geplakt, dat de vraagsteller vervolgens mee naar huis neemt. Let op: discussie is niet toegestaan. De vraagsteller ontvangt en bedankt.

De eerste vraag die donderdagmiddag wordt gesteld is van Nana van Moergestel (Dansnest): Hoe kunnen we de achterban van amateurdansers betrekken? Zij wil meer halen uit deze achterban, voornamelijk vrienden, familie en

kennissen van de dansers, en ervoor zorgen dat ze terugkomen. “Organiseer een special event voor hen en koppel daar een goed doel aan”, oppert Heleen Moors (theaterbureau Movilé). “Of laat de achterban ervaren hoe leuk het is om te dansen door bijvoorbeeld een workshop te geven”, vervolgt Hetty van Dongen ((theater)bureau voor communicatie en organisatie). Andere ideeën die op tafel komen zijn: vergroot de betrokkenheid door de achterban een taak te geven, bijvoorbeeld kostuums maken, catering doen (Beppie Blankert, Dansgroep Amsterdam); verspreid virals en geef een ambassadeurtraining (Allies Swinnen); laat de dansers een blog bijhouden over het repetitieproces (Brigitte van Eck, Stichting Bevordering Professionele Dans Limburg).

De tweede vraag wordt gesteld door Simone Kramer (Tilburg Dansstad / Dans!code): Hoe kunnen we de grens verleggen van publiek als toeschouwer naar publiek als actieve deelnemer en zo een nieuwe danservaring creëren? Een interessant idee, vindt iedereen, maar Nederlands publiek zelf aan het dansen krijgen is niet makkelijk. “Je zou vooraf kunnen vragen wie mee wil doen en met hen repeteren. Niemand wil voor gek staan”, denkt Brigitte van Eck. “Mensen in de zaal moeten gestimuleerd worden om mee te doen, bijvoorbeeld door tien danscoaches in de zaal”, is een idee van Hetty van Dongen. “Bouw het in ieder geval op, laat het ontstaan”, aldus Nana van Moergestel. Een traditionele opbouw met podium en decor werkt in ieder geval niet goed als je de afstand wil verkleinen, denken alle deelnemers. Beppie Blankert: “Behalve als je voor de voorstelling een ervaring op het podium creëert voor het publiek. Dat hoeft niet per se zelf dansen te zijn.” “Of je doet ze een blinkdoek voor”, lacht Marcel 't Sas (Stichting Bevordering Professionele Dans Limburg).

Ook over de laatste vraag van deze sessie – Hoe kan ik als bemiddelaar theaters en makers/producenten samen laten nadenken over publieksbinding? – van Nathalie Jansen-Kastelijns (Brabants Kenniscentrum Kunst en Cultuur), worden tientallen post-its volgekrabbeld met ideeën: Laat het publiek hen openbaar bevragen (Marcel 't Sas); Laat alle makers drie concepten bedenken voor een interactief evenement (Allies Swinnen); Voer campagne, creëer een hype rondom de makers, zorg voor reuring op straat. Participatie als onderdeel van het artistieke concept (Simone Kramer); Om publiek te binden kun je vaste activiteiten organiseren met de makers, zoals een meet&greet. Ook een feuilleton is een idee, het publiek is dan nieuwsgierig naar de andere delen (Beppie Blankert). Na de laatste inspirerende suggestie – “Sluit ze 24 uur met elkaar op om te overleggen” – van Stef Avezaat, directeur Schouwburg De Lawei, gaan de enthousiaste deelnemers met vellen vol gekleurde post-its naar het theatercafé. Daar wordt de brainstorm onder het genot van een drankje voortgezet.

LIVE TRAILERS

Achter de schermen zijn twaalf dansgezelschappen al vanaf vroeg in de ochtend bezig om hun live trailers, fragmenten van twintig minuten, voor te bereiden. In drie blokken 's middags en 's avonds laten zij hun nieuwste – boekbare – werk zien, waarmee ze nu of komend seizoen in de theaters staan. Een belangrijk onderdeel voor de aanwezige programmeurs uit binnen- en buitenland, waaronder directies van festivals, podia en impresariaten, die zo een indruk krijgen van het Nederlandse dansveld en de voorstellingen eventueel direct kunnen boeken.

“De winst van Moving Meetings is de mogelijkheid om iedereen in één keer te ontmoeten, zowel makers als programmeurs. Een groot deel van ons werk is gebaseerd op persoonlijk contact. Met een paar mensen heb ik intensief kunnen praten. Dit soort contact en samenwerking is nodig om de moderne dans overeind te houden. Net als experimenteren en boven jezelf uitstijgen.”

- Beppie Blankert, directeur Dansgroep Amsterdam

Middagblok

De aftrap wordt om 14.00 uur in de RABO Zaal gegeven door T.r.a.s.h. met ‘Enchanted Room’, afgeleid van de avondvullende voorstelling 'Disorderly Conduct' (Humanoid Trilogy Episode 1), die inzoomt op de paradox van het gewone leven. Broer en zus gaan onder begeleiding van live muziek (sopraan en bariton) op zoek naar het beloofde land.

Hierna volgt Nicole Beutler/nb projects met ‘Dialogue with Lucinda’, dat uit twee stukken bestaat: 'Radial Courses' en 'Interior Drama'. Tijdens Moving Meetings laat zij 'Interior Drama' zien.

Beide stukken hebben een onderliggende 'score', die zo complex is dat het publiek geboeid blijft kijken zonder het onderliggende systeem te kunnen ontcijferen.

In de derde live trailer 'Imagine/Ce que la vie doit à l'imaginaire' (Wat het leven te danken heeft aan de verbeelding) van MC Dance/Korzo Producties vermengen dans, beeld, geluid en draadloze technologie zich. Het uitgangspunt is hoe mensen en machines beweging en emoties creëren via technologie.

Joost Vrouwenraets/GOTRA sluit het eerste blok live trailers af met 'LOCKED-IN', een intense, expressieve, poëtische dansvoorstelling over het complexe fenomeen 'identiteit'.

“Aan de manier van vragen en de onderwerpen die werden besproken merkte ik wel dat iedereen heel erg zoekende is. De danswereld is op drift. Ik zag onzekerheid over wat gaat komen, maar ook strijdbaarheid, en dat is mooi.”

- Stef Avezaat, directeur Schouwburg De Lawei

Jeugddans/Young minded

De Limburg Zaal stroomt om 16.00 uur vol met uitbundige scholieren, die speciaal komen voor de jeugddansvoorstellingen.

Niet veel later kijken zij stil en geboeid naar **Introdans Ensemble voor de Jeugd**, dat drie choreografieën laat zien. Twee ritmische en dynamische werken van de kersverse artistiek directeur van Alvin Ailey Company, Robert Battle: 'Ella' en 'Takedeme'. En een werk van Jiří Kylián: het ingetogen 'Evening Songs' op prachtige koorzang van Dvorák.

Project Sally brengt de jeugddansvoorstelling 'Blauw', voor kinderen van 4 jaar en ouder. In een geheel blauw decor gaan twee waaghalzen en één bangerik op avontuur. Zij komen steeds meer in de problemen.

Het Internationaal Danstheater zet in 'SubWays' verschillende subculturen krachtig neer in korte scènes, confronterende choreografieën en aanstekelijke muzikale nummers.

Als laatste laten de performers van **ISH/Stichting BALLS** aan de hand van verschillende doemscenario's in een preview van 'This is ISH' zien hoe we op een positieve, energieke en inventieve wijze de wereld kunnen veranderen.

Avondblok

De eerste dag van Moving Meetings wordt afgesloten met vier indrukwekkende live trailers in de RABO Zaal. André Gingras van **Dance Works Rotterdam** vertaalt zijn fascinatie voor boksen naar een spannende voorstelling met twee dansers in een boksarena.

Zij worden opgevolgd door de veertien dansers van **Noord Nederlandse Dans**, die een choreografie uitvoeren van artistiek leider Stephen Shropshire op opzwepende live-

muziek. Dit is een preview van de voorstelling 'Instrumental', die op 21 oktober in première gaat.

Dansgroep Amsterdam presenteert 'WALTZ', van choreografe Krisztina de Châtel, waarin een walsende massa de schone schijn probeert op te houden.

WArD/waRD - Ann van den Broek brengt 'I Solo Ment', een in elkaar geweven dubbelsolo, waarin twee lichamen contactloos hunkeren naar elkaar.

VRIJDAG 7 OKTOBER, THEATER AAN HET VRIJTHOF IN MAASTRICHT

Om 10.00 uur vrijdagochtend staan de organisatie en de Limburgse vlaai weer klaar om de deelnemers op de tweede dag van Moving Meetings te verwelkomen. Deze dag staat in het teken van jonge, talentvolle makers. Zeven van hen krijgen de kans zich in vijf minuten, met tekst en beeld, te presenteren. Voorafgaand aan Moving Meetings volgden Jan Zobel (TRASH), - André Gingras (Danceworks Rotterdam), Jelena Kostić, Minke Elisa Brands, Gary Feingold Dancing on the Edge Festival), Sagri Gross, Harijono Roebana (Leine & Roebana) een pitch-training, gegeven door **Jeanne Wikler** van het Institut Néerlandais. Tijdens de lunch praten zij verder over hun werk met de aanwezige programmeurs uit ongeveer twaalf landen. Die tijd wordt goed benut.

Inspirerende 'BEST PRACTICES'

Ook de parallelsessies keren terug op vrijdag, weliswaar met andere sprekers.

'Dansmediaal Publieksmodel'

Peter Joziassé (Bureau Promotie Podiumkunsten) presenteert in een interactieve bijeenkomst een nieuw, dat is gebaseerd op de resultaten van een uitgebreid BarrièreScope onderzoek van TNS NIPO. Wat zijn de barrières voor consumenten voor het bezoeken van een dansvoorstelling? Wat zijn redenen om niet te gaan, terwijl zij wel interesse hebben in dansvoorstellingen?

Het onderzoek geeft inzicht in de functionele, sociale en emotionele barrières binnen de doelgroep van hoog

opgeleide jongeren en jong volwassenen. Iets waar de deelnemers aan deze sessie ook tegenaan lopen. Het gepresenteerde publieksmodel biedt op basis van de resultaten van het onderzoek nieuwe oplossingen voor de danssector. Bijvoorbeeld plannen voor een collectief digitaal Dans Platform, een interactieve Dans Gids en een landelijke Dans-Publieksprijs. Ideeën waar de deelnemers na Moving Meetings graag samen over verder praten.

Meer informatie over dit onderzoek kunt u bij de BPP verkrijgen.

‘Dansprogrammering voor ander publiek’

Stella van Leeuwen (Lowlands) en **Ray van Santen** (De Parade) gaan in op de dansprogrammering van hun festivals. Met deze programmering weten zij een heel nieuw publiek voor dans te winnen. Een voorstelling die op één van de festivals heeft gestaan, trekt in het theater ook opeens meer publiek. De programmeurs denken goed na over het soort dans dat ze neerzetten. Wat voor de één werkt, werkt voor de ander helemaal niet. De Parade moet het bijvoorbeeld hebben van kleinere voorstellingen die intimiteit aankunnen, omdat het publiek er bovenop zit. Het Nationale Ballet deed het juist weer heel goed op Lowlands. Een vraag die in de zaal wordt gesteld is of het zogenaamde ‘Parade maken’ bij reguliere voorstellingen een optie zou zijn. Dansers die zelf op straat/bij de ingang mensen werven voor hun voorstelling; een idee waar niet onverdeeld enthousiast op wordt gereageerd. Maar, nieuwe tijden vragen om nieuwe methodes. Daar zijn de deelnemers het over eens.

‘Bouwen aan allianties’

Madeline Ritter, projectleider van Tanzplan Deutschland, vertelt over het succes van deze nationale impuls subsidie (2005 – 2010) om de dans in brede zin te stimuleren. Doel van het project, waarvoor de Kulturstiftung des Bundes 12,5 miljoen euro ter beschikking stelde, was nieuwe samenwerkingsverbanden creëren tussen kunstenaars, pedagogen, universiteiten, politici, gemeentes en provincies. Eén van de initiatieven van het Tanzplan was het negen stedenprogramma, waarbij steden een beroep konden doen

op een subsidie van 1,2 miljoen euro. Daarvoor moesten zij een plan indienen waarmee de positie van dans in de stad verbeterd kon worden. Ook moest een deelnemende stad bereid zijn om zelf 1,2 miljoen euro in het project te steken. Dit programma gaf een impuls aan dans op scholen, dansaanbod voor jongeren en nieuwe opleidingen. Tachtig procent van de regionale samenwerking gaat ook nu, nadat de subsidie is gestopt, door.

“Vooral de marketingstrategieën die in de sessies werden besproken vond ik interessant. Wij werken veel samen met Nederland, dus ik wil graag weten hoe het hier gaat. Het is een angstige tijd, maar ik merk dat mensen wel met creatieve ideeën komen.”

- Lisa Besser, producer Tanzcompagnie Oldenburg & Tanztheater

Ritter geeft in haar parallelsessie niet alleen informatie over het Tanzplan, maar daagt de deelnemers ook uit om met een frisse blik naar zichzelf te kijken. Ze laat hen in duo's ‘elevatordaten’. De ‘ideagiver’ heeft drie minuten om zijn idee te verkopen aan de ‘moneygiver’. Na drie minuten worden de rollen omgedraaid. De meeste deelnemers vinden het moeilijk in een paar minuten te overtuigen. “Als je je verhaal niet in die tijd kunt vertellen, is het te complex”, aldus Ritter. Iets dat hen aan het denken zet.

Een uitgebreide toelichting van Madeline Ritter op het ‘Tanzplan’ is op de site Moving Meetings te downloaden.

De laatste sprekers op vrijdag zijn **Guy Weizman** en **Frits Selie** van Club Guy and Roni. Zij vertellen over hun marketing en de manier waarop zij met hun club aan een community bouwen.

LIVE TRAILERS

De jonge makers laten zichzelf vandaag nog één keer van hun beste kant zien met live trailers van tien minuten. Hierna is Moving Meetings ten einde en vertrekken veel gasten naar de opening van de aansluitende Nederlandse Dansdagen. Finse choreograaf en danser **Milla Virtanen** trapt af met ‘It’s All Over Now, Baby Blue’, een voorstelling waarin dans, theater en animatie samenvloeien.

Daarop volgt ‘Lala#5: I am the perfect size’ van LaLa (**Laura Vanborm & Laure Dever**), met een vrouw die helemaal opgaat in het gevecht tegen de ontgoocheling van haar leven.

Steeds opnieuw creëert ze een setting die een nieuwe kijk geeft op haar even dappere als aandoenlijke strijd.

@Benthevanaalst
Benthe

6 en 7 oktober Moving Meetings en daarna Nederlandse Dansdagen!! Wat wil een mens nog meer?!

theaterinstituut.nl/Theater-Instit...

29 Sep via web

Liat Waysbort laat een fragment van 'Male version' zien, waarvoor zij zich liet inspireren door de muziek, de bewegingen en het complexe karakter van Elvis Presley. In samenwerking met twee mannelijke dansers onderzocht ze de fysieke expressie van mannelijke iconen in relatie tot de rock 'n' roll, heupen en mannelijkheid.

Joeri Dubbe dook voor zijn voorstelling 'Chrono' in de relatie tussen de mens en technologie, samen met lichtontwerper Tom Visser. Veranderen we gaandeweg in robots of biedt de techniek ons juist kansen om te groeien als mens?

Arno Schuitemaker maakte in samenwerking met drie mannelijke dansers de voorstelling 'EXIT', gebaseerd op de groeiende behoefte om te ontsnappen aan de dagelijkse werkelijkheid in ons steeds complexere bestaan. Met een videocamera als getuige gebruiken de dansers de voorstelling om te onderzoeken hoe ze hun eigen realiteit kunnen ontsnappen.

Choreograaf/theatermaker **Jochen Stechmann** laat een preview van 'The Critical Piece' zien, zijn nieuwe dans- en theatervoorstelling die in december in première gaat. 'The Critical Piece' draait de machtsverhouding tussen criticus en kunstenaar om en geeft onder andere kritiek op hoe kritieken vaak worden geschreven.

Solid Ground Movement, de eerste hiphopschool van Amsterdam, sluit Moving Meetings af met 'Handling Noise'. De dansers van deze voorstelling voeren naast een strijd tegen beperkingen van buitenaf ook een onderlinge strijd en – misschien nog wel het meest – een strijd tegen zichzelf.

“De danswereld in beweging, dat was Moving Meetings. Met de bezuinigingen voor de deur neemt de onzekerheid, maar ook de daadkracht toe. ‘Out of the (black) box’ denken, de creativiteit de vrije loop laten en elkaar inspireren, dat was de kern van deze bijzondere ontmoeting tussen alle geledingen van het dansveld.”

BIJLAGE

Terugblik Vraag & Antwoord sessies Allies Swinnen

Het succes van de Vraag en Antwoord sessies tijdens Moving Meetings is het simpel en effectief concept: formuleer een heldere vraag, schrijf hem op een flip-over en laat de andere deelnemers hun antwoorden, suggesties en ideeën formuleren op post-its. Alle input wordt besproken en op een vel geplakt, dat de vraagsteller vervolgens mee naar huis neemt. Let op: in discussie gaan met de vraagsteller is niet toegestaan. De vraagsteller ontvangt en bedankt.

Een van de deelnemers beschreef het als volgt: 'De V&A waren boeiende zappende sessies waar in korte tijd veel tips uit voortkwamen om in praktijk te brengen. En waarbij je ook snel beeld kan vormen van de deelnemers omdat in korte tijd praktijkgerichte info en kennis wordt ingebracht'.

Tijdens de voorbereiding was het belangrijk om heldere hulpvragen te generen plus een goede mix van deelnemers te krijgen. Werven via de MM website liep niet vanzelf. Pas na gericht bellen en mailen van mensen, werd men nieuwsgierig en enthousiast om deel te nemen. Na wat sturing in het formuleren van een juiste vraagstelling, lagen er al snel een goed aantal vragen om mee van start te gaan. Het werkte verhelderend om te benoemen dat het niet ging om interview-vragen waarvoor veelal pasklare antwoorden zijn maar om het genereren van contacten en ideeën én het met elkaar verbinden van netwerken.

Beide sessies van anderhalf uur verliepen vlot en de animo om te delen en te reageren op elkaar groeide tijdens de sessies. De grote vellen papier werden rijkelijk gevuld met post-its met ideeën en mogelijkheden waar de vraagstellers thuis mee verder gaan. Ieder groep bestond in basis uit een maker, programmeur, artistiek-, zakelijk leider, communicatie medewerker, marketeer, en dansbezoeker, aangevuld met een creatief directeur van een evenementenbureau, KvK adviseur creatief ondernemerschap en een schouwburgdirecteur. Helaas was de tijd te beperkt en konden niet meer dan zes vragen aan bod komen.

Een voorbeeld van een vraag, de ontvangen reacties en wat de vraagsteller eruit haalt:

Mijn vraag ging over of en op welke manier het kijken naar dans en zelf dansen bij elkaar gebracht kunnen worden in een nieuwe danservaring, anders dan reguliere dansvoorstellingen waarbij men stil blijft zitten.

De reacties waren als volgt: 'mag ik deze dans van u? /Dans je mee? Uitnodigende acties naar publiek; iedereen blinddoeken/de schaamte voorbij; betrek publiek al in je voorstelling, eventueel van tevoren al repetities voor diegene die wil; goede band/muzikanten/DJ inzetten; i.p.v. traditionele theateropstelling ook choreografie aanbrengen in een event; workshops geven zodat bezoeker in actie komt zonder eerst zelf initiatief te hoeven nemen; gangmakers inzetten vgl soul/gospel; mogelijkheid geven om te participeren zonder perse te dansen, ertussen staan, onderdeel worden van de dans; korte choreografie aanleren/bal moderne; verwachtingmanagement-aankondigen dat er ook gedanst mag worden; voor de voorstelling publiek op podium uitnodigen; interactieve vorm betrekken in artistiek concept;

Het Dansconcert (DJ/muzikanten) en 'Dancing in the Dark' zijn hele concrete vormen die ik voor me zie voortvloeiend uit de tips van deelnemers die ik in zou willen zetten om de danskunst en dance te verbinden.

Ik vind het een interessante gedachte om de ruimtelijke beleving, corebusiness van de dansmakers, op te rekken zowel in de openbare ruimte als in het event zelf (choreografie verder laten gaan dan voorstelling op zich, ruimtelijke ervaring van bezoeker als uitgangspunt voor dans).

Vraag en Antwoord sessies in het land...

Het inzetten van de Vraag en Antwoord sessies was een experiment tijdens de Moving Meetings. Een momentopname om in de vorm van een simpel maar effectief concept mensen in het brede en gevarieerde landschap dat Nederland rijk is vragen te laten stellen en antwoorden te genereren. En het werkte! Het ging wellicht niet meteen om grootse ideeën aangaande het vinden, verbinden en vermeerderen van publiek. Maar alles start simpelweg bij het weten wat jij (anders) wil in de dans(wereld). Vervolgens een heldere vraag te formuleren en die te durven stellen om zo toegang tot knowhow en netwerken te krijgen die jij nog niet hebt.

Het gaat daarbij altijd om het benutten van mogelijkheden die er al zijn en mensen uit te nodigen er gebruik van te maken. De kracht zit in de ontmoeting en in het vertrekken van iets kleins, dit te herhalen, ervan te leren, het te delen (op het web), het groter te maken, feedback te krijgen en het mogelijk tot een succes te maken zodat meer mensen er gebruik van kunnen maken.

Wat zou er gebeuren als er in het dansveld regelmatig Vraag en Antwoord sessies zouden plaatsvinden en zo een bijdrage kan worden geleverd aan het grote vraagstuk: Hoe vinden publiek, podia en gezelschappen elkaar? ■

Colofon

Deze uitgave hoort bij het tweedaags congres Moving Meetings van 6 & 7 oktober 2011.

Redactie

Anne Bonthuis

Peter Heuseveldt

Projectleiding

Daniëlle Groenberg i.s.m. Peggy Ollislaegers (NDD), Jeltsje In der Rieden (VSCD) en Esther van Rooyen

Met dank aan

Parkstad Limburg Theaters, Theater aan het Vrijthof locatie AINSI en BOEI (Nationale Maatschappij tot behoud, ontwikkeling en exploitatie van industrieel erfgoed).

Fotografie

Jasper Weck

Vereniging van Schouwburg-
en Concertgebouwdirecties

*Moving
Meetings*

**PARKSTAD
LIMBURG THEATERS**

Financieel mogelijk gemaakt door:

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN**
PERFORMING
ARTS FUND **NL**

Ministerie van Buitenlandse Zaken

WWW.TIN.NL

*Sarphatistraat 53
1018 EW Amsterdam
Nederland*

Postadres

*Theater Instituut Nederland
Postbus 10783
1001 ET Amsterdam
Nederland*

T 020 551 33 00

E info@tin.nl